

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

BŘEZEN 2003 *** ROČNÍK IV.*** ČÍSLO 3

Citát inspirující:

Lidi jsou jako knihy. Sami se napsali a teď se řadí vedle sebe do knihoven v naději, že si je někdo přečte, nebo aspoň popláca po zaprášeném a potrhaném hřbetě s řekne ... tak co, ty stará, dobrá kniho ... Ty ses ale uměla napsat ...

Eduard Pergner

(zámluva ke knize Šílené broskve a jiné zážitky Táni Kejvalové)

JAK ODPOVÍDÁ JARO

Václav TESLÍK

Vzmuž se dlani
přijmi
chmýří pampelišky

Dech
tě zbaví tíhy

Při plném vědomí
slunce

CO VŠECHNO MUSÍ UDĚLAT AUTOR, ABY SI HO NĚKDO VŠIMNUL

Před několika lety vyšel v Nových Novinách rozhovor s jičínskou autorkou Zuzanou Franckovou, která v něm uvedla, že poslala svoje texty nakladatelství a to je vydalo. Jak prosté a jednoduché, že?

Ale ... udělal jsem přesně stejně již mnohokrát, ale ... není to vždy totéž, když dva dělají totéž.

Některé rukopisy do dnešního dne marně postrádám, resp. odpověď na ně. Na některé mně přišla odpověď, pochopitelně záporná a na některé mě přišlo ujištění, že moje práce pozorně prostudují, ale vzhledem k velkému množství došlých rukopisů musím mít velkou trpělivost. Moje trpělivost je skutečně velká, někdy i řady let, zatím bez úspěchu.

A tak jsem oslovil další nakladatelství, odepsalo rychle a dá se říct velmi slušně, část dopisu si dovolím odcitovat:

„Váš rukopis je v mnohém zajímavý, ale využít ho bohužel nemůžeme, neodpovídá našim vydavatelským záměrům. Náš ediční plán se ubírá poněkud jinými směry ... psát bezesporu umíte, ale ono nejde jen o tu formu, plně zaujmout musí i obsah ... vydávat knížky bývá dost složité a nelze nerespektovat potřeby a zájmy trhu. Kromě toho se naše vydavatelství specializovalo na tyto tvůrčí okruhy: dívčí romány, krimi, myslivost, vaření a domácnost aj. Nyní např. i slavné postavy českého umění. Tak se nezlobte, rukopis Vám v příloze vracíme.“

Takže jsem se dozvěděl, že vlastně píše něco, co nikoho nezajímá. Kdybych napsal kuchařku nebo nějakou intimně pikantní historku ze života slavných, pak třeba, ... Takže vám LISáci přeji více štěstí při kontaktu s nejrůznějšími nakladatelskými domy a hodně hodně velkou trpělivost, ale na druhou stranu nejhorší je ani se nepokusit!

Václav

ODEZVA

(na článek Kniha 90. let 20. stol., Kobra 2/200)

Díky Václave za zprostředkování exkurzu do přehledu nejuspěšnějších knih naší a zahraniční lit. v našich ekonomicko-intelektuálních poměrech. Neděje se nic mimo očekávání. Duchovní úroveň s reklamní masáží plodí své „zázračné děti“, zhusta jsou to ploché útvary nehodné ztráty peněz za jejich pořízení. Čas od času se do systému vloudí něco kvalitního, věřím v Prozřetelnost, že se o takové události dovim.

Pokud jde o jakési zklamání z nenaplněného očekávání z polistopadového vývoje v literatuře (o politice nemluvě), je to logické a zákonité. Nesvoboda zplodila literaturu odporu a odsouzení zločineckého systému, která má funkci více méně dokumentační. Proč nevznikla díla, alespoň o nich nevím, která by situaci morálního marasmu viděla z pohledu nadčasového, všeobecně lidsky platného? Nejspíš to bude tím, že současná společnost žije v duchovně zploštělém klimatu, kde není času, klidu ani vědomí smyslu bytí. Tvůrci všech možných uměleckých oborů jsou i při veškeré snaze o nezávislost na prostředí přesto na tomto prostředí nějakým způsobem závislí i když jde o odpor.

Rád bych pokračoval v tématu, ale cítím, že je to čím dál širší a tak bych to viděl na dlouhou diskusi o nejbližším stmeláči, to bych opravdu rád!

Potěšila mě Václave Tvá zmínka o NESMRTELNOSTI Milana Kundery, to je opravdu velká věc a po takové knížce připouštím, že má psaní smysl. Dalším velkým počinem je jistě SESTRA Jáchyma Topola, ta vznikla v 90. letech a jistě přežije do dalších let.

V závěru Václave cituješ Machalu, že autor by měl především číst. Nemám v zásadě nic proti četbě, nečíst by znamenalo zákonitě i nepsat, jinak to ztrácí smysl, ale na prvním místě by mělo být prožívání vlastního života, čerpat hlavně ze svého vnitřního prožitku. Tím prožitkem by však neměla být (hlavně) četba, ale vlastní život. Je to jistě zjednodušeně popsané, ale snad je pochopitelné, co tím myslím. Nepochybně dnes davy autorů sedí nad knihami, sledují TV a z viděného a přečteného kombinují další výměšky impotentního ducha, vysílají je opět do oběhu a tak se kolektivní duch ubírá radostně do p....!

Veselý Petr

SEN JAKO POZDRAV JARA

Možná je ještě brzo myslet na jaro, ale věřím, že počasí už v mnohých z nás probouzí jarní náladu a jen těžko se nám přijímá příležitostná chumelenice, jenž v mžiku taje. Je období posledních záchvěvů zimy a proto přináším tento pozdrav.

Všichni máme část dne aktivní: chodíme do práce, běháme kolem dětí, čteme, píšeme, okopáváme zahrádku a všeobecně tvoříme mnohé věci, jež jsou mimo nás, ale abychom utvářeli své nitro, na to už většinou „nemáme čas“. A takto aktivní část dne končí a my se unaveni ponořujeme do snů, které si ne vždy pamatujeme. Někdy nás nějaký potěší. Způsobí, že máme celý den dobrou náladu a elán do práce. Jiný sen zase, aniž bychom si toho byli vědomi, v nás vyvolá sklíčenost, mrzutost, pochmurný názor na svět.

A pak jsou zde i jiné Sny. Ty, které vytváříme v bdělém stavu a někdy jim říkáme Ideály, jindy zase utopie. Za některé se stydíme, protože se nám zdá, že nás převyšují a že by se nám okolní svět mohl vysmát. O dalších hrdě mluvíme a každodenně přinášíme jednu „cihlu“ z mnoha, abychom „postavili svůj Sen“.

Tradiční učení mluví o světě snů jako o světě plném mystérií, záhad, překonání sebe sama a uskutečnění nemožného. Svět snů pro starodávné civilizace také neexistoval pouze v hodinách spánku, nýbrž mluvily o tom, že i během dne můžeme snít a obohatit svůj všední život vůní.

Stačí dát do pohybu Vůli, která každému z nás pomůže vytvářet jeho vlastní Velký Sen, jenž usměrní naše kroky a dá smysl našemu životu.

Sníme o lepším světě, ale k jeho uskutečnění jsou zapotřebí naše vlastní činy, naše vlastní slova a naše vlastní myšlenky.

Sníme o lepším porozumění mezi lidmi a o životě bez násilí, plném lásky. Ale k tomu je zapotřebí srdce zbavené strachu ze zrady, samoty, opuštěnosti a nepochopení. K tomu je zapotřebí dokázat vidět „za obal“ těla: vidět lidskou Duši, která dřímá v každém jednotlivci a usměňuje jeho jednání.

Proč píše o Sneh? Protože končí zima a s ní by měl končit i náš „zimní spánek“. Ledy pukají, tají a voda se slévá do malých potůčků, které se připojují k mohutným řekám, aby se spolu vlily do oceánu života.

Jako rostliny vystavují své květy jarnímu slunci, tak i naše Duše touží po tom, aby znovu rozkvetla a začala uskutečňovat všechny Sny, které během mystického zimního období rozjímání mohla odhalit ve svém nitru.

Jaro je doba růstu, doba rozkvétání, doba činů. Jaro je doba lásky, která nás obohacuje a ulehčuje nám vykonat to, co nás převyšuje. Cítíme inspiraci, která v našem nitru razí stezky, o nichž jsme ani netušili, že jsme schopni je ujit.

Pozdravme radostně Vesnu, slovanskou bohyni Jara a Mláď, která po rozkvetlých loukách tančí svůj tanec Života. Dejme prostor své vlastní Duši, která po dlouhém spánku touží uskutečnit vznešené Sny.

Tato krásná a bezpochyby zajímavá slova jsem si dovolila převzít z časopisu Nová Akropolis a kromě úvodu jsem na nich neměnila vůbec nic, protože mi mluví doslova z Duše. Věřím, že i vás všechny potěší a osloví alespoň tak jako mě.

Eberlová Monika

LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

Trapsavec 2003

Soutěž je zaměřena na práce o přírodě a trampování, soutěží se v próze i poezii bez ohledu na věk (tři věkové kategorie). Maximálně lze poslat tři povídky o rozsahu max. 4 strany A4 a max. tři básně. Každou práci pošlete v devíti nepodepsaných kopiích. K textům nutno přiložit lísteček s osobními údaji autora a ofrankovanou obálku se zpáteční adresou. Odesílejte na adresu: Sdružení AVOLON, Komořanská 87/13, 143 00 Praha 4. Uzávěrka je 30. dubna 2003.

Pocta Kryštofu Harantovi

Kategorie próza (maximálně pět stran A4) a poezie (max. tři strany A4), práce v pěti vyhotoveních, hodnocení je anonymní. Uzávěrka soutěže je 30.května 2003, vyhodnocení proběhne v červnu 2003. Práce zasílejte na adresu: Klub přátel Kryštofa Haranta, Polžice 16, 349 52 Konstantinovy Lázně nebo e-mail : krystofharant@atlas.cz .

Cena Vladimíra Vokolka

Soutěž je určena autorům do 35 let. příspěvky v rozsahu max. 10 stran textu (básně). příspěvky posílejte na adresu Městská knihovna Děčín, Raisova 3, 406 44 Děčín. K práci je nutno zaslat údaje o autorovi na samostatném listu a souhlas o zařazení údajů o autorovi do databáze soutěžících. Uzávěrka soutěže je 31.března 2003. Václav

Proseč Terezy Novákové

Soutěžní příspěvek musí být psát strojem, A4, poslat 4 exempláře,, max. 50 stran, Kategori PRÓZA, POEZIE - minimálně. 10 básní. anonymně, jméno jen na přihlášce (Přihl: Jméno, narození, povolání, bydliště, kategorie, název) uzávěrka je 31. 3. Odeslat na Obecní úřad Proseč, 539 44 Proseč. Prochor

AUTORSKÉ ČTENÍ V TURNOVĚ

Účastnilo se jej v turnovské knihovně Antonína Marka deset našich autorů a tři další, kteří sice nečetli, ale byli nám nápomocni (Benešová, Jebavá, Žantovský). Vzhledem k tomu, že jsme prakticky všichni v Turnově byli, pouze ve zkratce pro ty nepřítomné. Pořad moderovala paní Eva Kordová z Turnova a náš spolek uvedla Jana Benešová.

Večer se z naší strany vydařil, bohužel návštěva byla mizivá, prakticky nulová (příště lepší propagace, chřipkové období a doba jarních prázdnin v Turnově). Turnovským můžeme závidět pana hudebníka (Aleš Ressler improvizoval na kytaru, dokonce jsme si s ním zazpívali v závěru). Dále jsme získali přehled o situaci kolem autorů na Turnovsku (např. účast Milana Cilera, autora oceněného na řadě soutěží) a zjistili jsme, kdo se skrývá za jmény, která známe z Pojizerských listů. Dále jsme měli možnost poznat i autorku a spolumajitelku nakladatelství Silverio paní Dagmar Landrovou, která si sama vydala knížečku Co říkal můj manžel gynekolog. Jako upomínku jsme od turnovských dostali knížečku Blues Sofa.

Takže spokojenost. Myslím si, že k otrkání méně průbojných autorů byl večer velmi vhodný, aspoň získali zkušenosti a zbaví se snad

zbytečného ostychu a příště už budou číst svoje práce sami (Monika, její práci četla paní Kordová). Zároveň každý autor na vlastní oči a uši viděl a slyšel, co je posluchačsky přijímáno více, co méně.

A nakonec je tu příslib další spolupráce, proč by nemohli přijet autoři z Turnova zase někdy do Jičína? A jako malá připomínka fotografie z autorského čtení.

Václav

PLŽ - Plzeňský literární život

Díky Josefu Jindrovi jsem měl možnost nahlédnout do tří čísel nového časopisu PLŽ, který spatřil světlo světa v Plzni na podzim roku 2002. Vydávají jej občanská sdružení Pro libris, Ason - klub, Knihovna města Plzně, Středisko západočeských spisovatelů a Kruh přátel knižní kultury, šéfredaktorem je Vladimír Novotný. Součástí PLŽe je příloha Listy ASON - KLUB, tento informační bulletin vychází již podstatně déle od roku 1992. Časopis vychází v nákladu 600 výtisků.

Zatímco ve vlastním PLŽi je představena tvorba autorů ze západních Čech (navíc i nacionále autorů publikujících v čísle), tak Listy ASON-KLUB jsou skutečně informační zpravodaj o tom, co se kde událo, kde lze publikovat, kam zasílat příspěvky do soutěží a další ohlasy členů na kulturní dění i články v předešlých číslech.

Je dobře, že podobné časopisy i přes nejrůznější problémy vznikají (i když mívají často jepičí život), neboť pro řadu autorů je to jedna z mála možností, kde se alespoň občas objeví jejich tvorba, mohou díky tomu poznat reakce čtenářů. Pochopitelně, že lépe se uveřejňuje poezie (je kratší) než próza, ale redaktorům se daří dát prostor i kratším prózách.

Listy ASON-KLUB mě zaujaly, neboť jsou vlastně obdobou Kobry. Je zde doba našeho Víte, že ..., objevují se zde zprávy z různých akcí (autorských čtení, soutěží, výstav) a především názory autorů na kulturní život. Nelze srovnávat Plzeň a Jičín, co do velikosti, ale jinak se rozhodně Kobra nemá za co stydět.

Abych jenom nepsal obecně, tak třeba v čísle 2, I. ročníku (listopad 2002) mě zaujal příspěvek Pavly Přesličkové, která reaguje na článek Milana Šedivého Jak se rodí prvotina. (Pro vysvětlení Milan Šedivý uspěl ve Varnsdorfu 2002 a vydal svoji první sbírku). Cituji Milana Šedivého: " ... v lepším případě zanesete vašeho miláčka někomu zkušenějšímu, s kým se radíte, jak knížku pojmout." Mladá básnířka ze Strakonice s tím nesouhlasí. Opět cituji: " Jak může autor vůbec dopustit, aby mu někdo nadiktoval, jak knihu pojmout?! Naprosto tedy nemohu souhlasit s názorem, že by se básník při budování kompozice sbírky měl řídit radou takzvaně - zkušenějších- autorů. Tím přece veřejně přiznává, že rozumí svým básním méně než cizí člověk a jeho originální tendence vidění světa tak ztrácejí na významu a věrohodnosti. Zaslouží si vůbec básník, který si není jist, jaké poselství má jeho sbírka jako celek vyslovit, aby po ní čtenář sáhl, neřkuli otevřel a četl?"

Co vy na to, LISáci?

Přeji autorům z Plzeňska, aby vydrželi ve své činnosti a věřím, že i pro nás mohou být jejich poznatky a zkušenosti přínosem. Pro zájemce o informace ASON - KLUBU uvádím i webové stránky www.kmp.plzen-city.cz a e-mail na redakci PLŽe slesingerova=kmp.plzen-city.cz.

Bylo by dobře udržet i s Plzeňáky svůj kontakt, neboť není tak docela pravda, jak píše Vladimír Novotný v úvodníku loňského listopadového čísla, že v Čechách kromě libereckého Notesu (připravuje Kruh autorů Liberecka), dvouměsíčníku Pandora (studentský časopis v Ústí nad Labem) žádný další časopis neexistuje. (Nepočítá moravské Host, Psí víno, Weles s nadregionálními ambicemi). Chce se mně zvolat je tu KOBRA, ale ... nelze konkurovat nákladem, ani okruhem přispívajících autorů, nakonec ani ne redakční radou. Již několikrát jsem uvažoval, jestli by právě KOBRA neměla vystoupit ze své jičínské oblastní anonymity, ale ... bude dobře, když se občas seznámíme s názory jiných skupin a sdružení, nic proti spolupráci, nakonec si mohou naši KOBRU přečíst na internetu, ale ... nemám tolik času, abych mohl KOBRU distribuovat a dělat vše potřebné, takže zůstává vše při starém. Zájemcům podáváme ruku a PLŽi přejeme, aby vydržel. Václav

VÍTE, ŽE ...

- LIS byl nominován na Jivínského Štefana, pamětní kartu přebíral za náš spolek v Hořicích 25. února Martin Žantovský. Nominování byli samostatně i další členové spolku .
- Kamil Fousek vystoupil v Českém Krumlově koncem února s autorským čtením, kde představil verše převážně ze sbírky Masky. Vydělává si tak na nákup bonga, jediného hudebního nástroje, na který při svém postižení může hrát.
- Václav Franc získal čestné uznání na soutěži ke 140. výročí založení Sokola, jeho báseň byla zařazena do sborníčku a bude vysílána v Českém rozhlasu stanice Praha dne 20. dubna v ranním vysílání.
- Jarmila Novotná uveřejňuje svoje „skorky“ v Novinách Jičínska.
- Josef Jindra uveřejňuje své příspěvky v různých regionálních časopisech (např. ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky č.1/2003 vyšel Zimní výlet do ráje).
- Dana Beranová uveřejnila svoje básně v příloze Prochorovin č. 3/2003.

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

O knihách Olgy Tokarczukové

Před časem jsem si přečetl v Hostu rozhovor s polskou autorkou, mou současnicí (ročník 1962) Olgou Tokarczukovou. Její tvorba získala u našich severních sousedů velký ohlas, dokonce i literární ceny a její vstup do polské literatury 90. let je impozantní. Se zájmem jsem tedy sáhl po dvou jejích překladech *Pravěk a jiné časy* a *Denní dům, noční dům* a musím říct, že jsem udělal dobře. Tokarczuková mě ihned oslovila, především *Pravěk a jiné časy* mě doslova "vcucnul" do děje, takže jsem se od něj neodtrhnul. V knize je vyličen děj několika rodin ve vesničce *Pravěk* od 1.světové války do doby nedávné. Střídání generací, problémy soužití, náhledů na svět, naděje a zmary, to vše v lidském obalu tajemnosti. Vřele doporučuji. Druhá kniha, neméně zajímavá, zavádí autorku na česko- polské pohraničí, kdy opět sleduje život prostých lidí. její vyprávění má nádech tajemna, ale přitom píše prostě a srozumitelně.

Zajímavé je, že Tokarczuková žije nedaleko českých hranic v Nové Rudě (kousek od Broumova). Pokud můžu doporučit, nenechte si ujít alespoň jednu knihu této polské autorky, věřím, že i vás její tvorba chytí. A potom mě napadá takový příměr, nevím jak vy, ale když mám srovnávat Viewegha (nedávno jsem četl *Báječná léta s Klausem*) s Tokarczukovou, oba jsou vlastně osobnostmi národních literatur 90.let 20. století, oba jsou překládáni, náklady jejich knih jsou vysoké, ale kritika polskou autorku ocenila řadou cen. Tak musím polským čtenářům jen závidět, konečné rozhodnutí, si musí udělat každý člověk sám, ale u mne prohrává Viewegh (potažmo česká literatura) vysoko na body.

Václav

VÝSTAVA POEZIE

A ještě jedna věc mě z PLŽe inspirovala. Dočetl jsem se tam, že Městská knihovna v Rožnově pod Radhoštěm uspořádala koncem listopadu 2002 XVII. ročník Výstavy poezie. S myšlenkou uspořádat výstavu přišel do knihovny jeden mladík v roce 1985, a tak v průběhu let se pořádají výstavy, na kterých je poezie vhodně doplněna tvorbou mladých výtvarníků, grafikou, fotografiemi atp. Pořadatelé navíc vydávají i almanach jako památku na tuto výstavu. Poslední Almanach poezie nejen rožnovských tvůrců 2002 má 40 stran a vyšel v nákladu 50 výtisků. Celý, včetně ilustrací, je na webových stránkách www.knir.cz. Co to tak v prostorách naší knihovny zkusit? Předpokládalo by to spolupráci s výtvarníky a ostatními kulturními občanskými sdruženími. Třeba při VOKOPIŠTĚTI ?

Václav

Sdružení rodáků a přátel Řehče
si Vás dovoluje pozvat na kulturní program

XXVI. MEZINÁRODNÍ VĚDECKÝ KONGRES „ŘEHEČ VE 22. STOLETÍ“

který se koná v budově bývalé školy v Úlibicích
v sobotu 5.dubna 2003 od 13: 30 hodin.

V rámci zábavného odpoledne proběhne slavnostní vyhlášení
2.ročníku celostátní literární soutěže
ŘEHEČSKÁ SLEPICE 2003.

DOG CROSSING

Pokud jste někdy v podvečer viděli nebo dokonce slyšeli v Jičíně nepříjemný štěkot nesoucí se ztichlými ulicemi většího bílého psa v postrojích, povzbuzovaným mašérkou v příšerné čepici, v bagančatech a v úboru, jehož barevná kombinace připomíná poplašeného papouška vezte, že se jedná o nevyhlášené, pravidelné závody pro jeden účastnický pár v disciplíně zvané dog-crossing (běh se psem.)

Start v závodě je situován do místa A, na křižovatku u Obecního úřadu v Holíně a v případě nepříznivého počasí pokračuje obcí po veřejné komunikaci do Jičína, na níž se uskuteční první testovací závody s letným startem a cílem. Jak se zdá, mašérkou po kůře z Wobenzymu nabrala na kuráži a po několika dnech již pravidelně poráží jsou čtyřnohou přítelkyni Belindu, která na skvěle vyladěnou velitelku nestačí. Na Letenském předměstí u prodejny Jednoty je traťová kontrola. Mašérka kupuje několik kusů pečiva, aby po zásluze byl odměněn pes a nakrmeny přezimující kachny v nedaleké řece Cidlině, místo B. Pakliže rohlíky zahrčely v útrokách zvířat, nastává otočka a závodnice se přesunují zpět do místa A, které dosáhnou za slabé půlhodiny. Konstatuji, den ode dne krásnější závod. Nevěříte? Přijďte se podívat.

Jarmila Novotná

AKCE LISU V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ

- Pátek 21.března 2003 autorské čtení jičínského a broumovského spolku Poetická obrazárna jara (program od 18:00 v jičínské knihovně).
- Beseda s PhDr.Vladimírem Píšou, členem literárního spolku v Liberci, člena porot řady literárních soutěží se uskuteční v úterý 29.dubna 2003 od 17:00 v jičínské knihovně.
- Další schůzka LISu 21.května 2003 od 17:00 hodin.
- Plánuje se autorské čtení ve slovenském družebním Martině, pravděpodobně v polovině září 2003. Zájemci hlase se u Prochora.
Václav

Dvě “dobré sudičky” našeho spolku Eva Jebavá a Jana Benešová v Hořicích při předávání Jivínského Štefana.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 4. Číslo 3. Březen 2003 .
(16. března 2003)
www.kobra.zde.cz